dosarul nr.2-490/2023 /2-23028072-38-2-23022023-1/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

13 iunie 2023 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, Sediul Central
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Cristina TROIANOVSCHI
grefier Carolina SCUTELNIC

în lipsa:
reclamantei Midrigan Natalia, născută la 1*****, cod personal *****, domiciliată în satul ***** și a reprezentantului acesteia, avocatul Potereanu Dina, împuternicită în baza mandatului avocaţial seria MA nr.1844285 din 13 ianuarie 2023, care au solicitat examinarea cauzei în lipsă,
pârâtului Midrigan Andrei, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în satul *****, procedura de citare legal executată,
în lipsa reprezentantului Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa,

examinând în sediul instanţei, în ședință publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Midrigan Natalia împotriva pârâtului Midrigan Andrei, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni privind decăderea din drepturile părinteşti asupra copilului minor *****, născut la *****,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La data de 23 februarie 2023, Midrigan Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Midrigan Andrei, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni privind decăderea din drepturile părinteşti asupra copilului minor *****, născut la 2*****.
În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că s-a aflat în căsătorie cu Midrigan Andrei o perioadă de trei ani, însă real au format o familie un an, pînă în anul 2015 cînd a plecat la muncă peste hotarele Republicii Moldova și nu a mai dorit să revină în familie.
A invocat că din această relație s-a născut copilul minor, *****, la *****.

A susținut că la data de 04 decembrie 2017 prin Hotărîrea Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni a fost desfăcută căsătoria dintre ei, fiind stabilit domiciliul copilului minor cu mama.

A menționat că pensia pentru întreținerea copilului nu a fost încasată de la pârât, pe motiv că se ascundea intenționat de a participa la întreținerea copilului invocînd că nu este copilul său. Reclamanta a avut intenția de a efectua testul AND pentru a confirma că Midrigan Andrei este tatăl copilului M*****, însă fiind scump a renunțat.

A invocat că din anul 2015 pînă în prezent copilul locuiește doar cu reclamanta, tatăl nu se interesează de copil, nu contribuie la întreținerea, tratament și alte necesități și nici nu s-a interesat de soarta copilului timp de 7 ani.

A argumentat că deoarece pârâtul nu acordă ajutor pentru întreținerea copilului minor, manifestă un total dezinteres față de creșterea și educarea copilului, nu contactează nici fizic nici telefonic cu copilul, consideră că necesită a fi decăzut din drepturile părintești.

Reclamanta Midrigan Natalia solicită decăderea din drepturile părintești a pârâtului Midrigan Andrei, în privința copilului minor *****, născut la *****.

În ședința de judecată reclamanta Midrigan Natalia și reprezentantul reclamantei, avocatul Potereanu Dina, nu s-au prezentat, au solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Pârâtul Midrigan Andrei nu s-a prezentat în ședința de judecată, deși a fost citat legal, prin intermediul avizului publicitar din ziarul ”Dreptul” la data de 07 aprilie 2023. /f.d.43-47/

Reprezentantul intervenientului accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Orhei, nu s-a prezentat în ședința de judecată, a solicitat examinarea cauzei în lipsă. Totodată a depus referință, prin care a lăsat la discreția instanței soluționarea cauzei, argumentînd că din materialele cauzei, constată că nu s-au prezentat probe în vederea decăderii din drepturile părintești.

Aplicînd prevederile art.205 alin.(4) şi art.206 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată a dispus examinarea acțiunii în lipsa participanților la proces.

Aprecierile instanței.

Examinând acțiunea, studiind materialele dosarului, apreciind probele administrate și raportându-le per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, judecătorul ajunge la concluzia, că acțiunea urmează a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au

importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În ședința de judecată s-a constatat că reclamanta Midrigan Natalia a fost în relație de căsătorie cu pârâtul Midrigan Andrei. Din căsătorie au un copil minor: ***** născut la *****, care se află la întreținerea mamei, Midrigan Natalia. /f.d.11/

Prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 04 decembrie 2017, s-a desfăcut căsătoria între Midrigan Natalia și Midrigan Andrei și s-a determinat domiciliul copilului minor Midrigan Daniel, născut la 20 decembrie 2014 cu mama. /f.d. 14/

Conform adeverinței eliberate de Primăria satului Puhoi, raionul Ialoveni se confirmă că Midrigan Natalia are în componența familiei, feciorul ***** /f.d.13/

Conform actului de investigare a condițiilor de trai a familiei Midrigan Natalia din 09 ianuarie 2023, comisia a constatat că nu este pericol pentru viața și securitatea copilului, sunt condiții adecvate normelor de trai, mama copilului își onorează obligațiile părintești, este responsabilă de creșterea și educarea lui. /f.d. 16-17/

Din conținutul certificatului eliberat de către Liceul Teoretic „Gheorghe Palade" din sat. Puhoi, r-nul Ialoveni, s-a confirmat că ***** locuiește împreună cu mama, Midrigan Natalia. Daniel este în clasa I-a. Mama are grijă de educația armonioasă a copilului. A creat condiții materiale și spirituale pentru creșterea și educarea copilului. Mama a participat la toate activitățile clasei. De educarea și creșterea fiului a avut grijă doar mama. /f.d. 15/

Conform art. 3 alin. (1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, intrată în vigoare pentru Republica Moldova la 20 septembrie 1990, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Art. 18 alin. (1) al Convenției date stipulează că, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Conform art. 52 alin. (1) Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor,

nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul cînd părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Conform art. 67 Codul familiei, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă:

a) se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere;

b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similară;

c) fac abuz de drepturile părinteşti;

d) se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicînd violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului;

e) prin comportare amorală, influenţează negativ asupra copilului;

f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie;

g) au săvîrşit infracţiuni premeditate contra vieţii şi sănătăţii copiilor sau a soţului; precum şi

h) în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului.

Art. 60 alin. (1) – (2) Codul familiei stipulează că, părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. (2) Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

În conformitate cu prevederile art. 68 alin. (1) – (3) Codul familiei, (1) decăderea din drepturile părinteşti are loc numai pe cale judecătorească. (2) Acţiunea privind decăderea din drepturile părinteşti poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară locală/teritorială.(3) Cererea privind decăderea din drepturile părinteşti se examinează cu participarea obligatorie a autorităţii tutelare locale/teritoriale.

Din conținutul normelor citate reiese că motivul pentru privarea părintelui din drepturile părintești constă în eschivarea acestuia de la exercitarea obligațiilor părintești, eschivarea - presupunînd sustragerea părintelui de la îndeplinirea obligațiilor corespunzătoare.

Astfel, sancțiunea decăderii din drepturile părintești reglementată de Codul familiei, reprezintă cea mai severă măsură în dreptul familiei. Punerea în primejdii a sănătății sau dezvoltării fizice a copilului prin felul de exercitare a drepturilor părintești, prin purtare abuzivă ori prin abateri grave în îndeplinirea îndatoririlor de părinte, este unul din motivele care atrag această sancțiune.

În speţă, ca temei de decădere din drepturile părinteşti, reclamanta invocă că pârâtul Midrigan Andrei, manifestă un comportament nedemn față de copilul minor, deoarece se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești de creștere și educare a copilului și întreținere materială a acestuia.

Instanța menţionează că pentru decăderea din drepturile părinteşti pe motivul eschivării de la exercitarea obligațiilor părintești, este necesară existenţa unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credinţă de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, face abuz de drepturile părinteşti, ori alt comportament, prevăzut de lege, care ar constitui temei pentru decăderea din drepturile părintești.

Totodată, instanța reține că în speță, sarcina pozitivă de probațiune aparține potrivit dispozițiilor art. 118 alin. (1) CPC, reclamantei Midrigan Natalia, aceasta urmînd să demonstreze prin probe pertinente și admisibile în temeiul art. 121 și art. 122 CPC, precum că pârâtul s-a eschivat de la exercitarea obligațiilor părintești în raport cu fiul său *****, adică că acesta, deși a dispus de posibilitatea, a refuzat cu rea-credință de la exercitarea obligațiilor părintești.

Respectiv partea ce a inițiat procesul urmează să probeze, că tatăl copilului, deși a dispus de posibilitatea reală, a refuzat cu rea-credință şi cu cunoștință de fapt, de la exercitarea obligațiilor părintești.

Astfel, raportând cele menționate la caz, instanța relevă că nu au fost prezentate probe pertinente și concludente ce ar confirma culpa gravă a pârâtului la neîndeplinirea obligațiilor părintești și nici faptul că acesta este nedemn pentru a fi tatăl copilului, M*****.

Instanța relevă că decăderea din drepturile părintești este o sancțiune foarte drastică, astfel încât ea trebuie aplicată față de părinți numai după ce se va constata că alte măsuri luate față de părinți ce nu-și îndeplinesc obligațiile părintești, nu au dat nici un efect.

În acest sens, instanța remarcă că la materialele cauzei nu s-a prezentat nici o probă precum că pârâtul Midrigan Andrei dispune de mijloace financiare suficiente, dar intenționat refuză de a participa la întreținerea copilului sau la creșterea și educarea acestuia.

Totodată, instanța notează că reclamanta nu a s-a adresat cu o acțiune împotriva pârâtului privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, respectiv, faptul că pârâtul nu achită pensie de întreținere nu este un argument plauzibil, pentru aplicarea măsurii de decădere din drepturile părintești.

Astfel, în situația când Midrigan Andrei nu face abuz de drepturile sale părintești, nu a fost niciodată preîntâmpinat sau amendat contravențional, pedepsit penal pentru comportamentul său față de copil, nu există temei de decădere a pârâtului din drepturile părintești.

În speță, instanța apreciază că chiar dacă atitudinea şi comportamentul pârâtului, în calitate de părinte, în raport cu copilul său minor, nu reprezintă relațiile model dintre tată şi copil, însă, cu toate acestea, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să fie urmată de o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii din drepturile părintești. Astfel, nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinţilor faţă de copiii săi, are drept consecință sau conduce la

decăderea din drepturile părinteşti, iar în speţă, nu au fost prezentate probe concludente şi pertinente care ar confirma culpa gravă a tatălui la neîndeplinirea obligațiilor părintești şi nici faptul că acesta este nedemn de a fi tatăl copilului minor, atât timp cât sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată doar faţă de părinţii care din culpă gravă, nu-şi îndeplinesc obligațiile faţă de copii sau fac abuz de drepturile părintești.

Circumstanțele invocate de reclamantă, nu demonstrează eschivarea cu rea-credință a lui Midrigan Andrei de la educația, întreținerea și îngrijirea copilului și nu constituie un motiv suficient pentru a-l decade din drepturile sale părintești asupra copilului, *****.

Conform art. 16 al Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului.

În temeiul art. 18 alin. (1) al Legii nr. 338 din 15.12.1994, ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rînd de interesele acestuia.

Conform art. art. 7 alin. (1) a Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, copilul are dreptul de a-și cunoaște părinții și de a fi crescut de aceștia.

Art. 9 alin. (1) al aceleiași Convenții prevede că statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile si procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului.

Prin urmare, având în vedere interesul superior al copilului și lipsa probelor care ar susține pretențiile înaintate de reclamantă privind decăderea din drepturile părintești a pârâtului, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea. Or, pârâtul Midrigan Andrei poate fi decăzut din drepturile părintești în modul prevăzut de lege, iar lipsirea acestuia fără motive temeinic justificate din drepturile părintești asupra copilului minor Midrigan Daniel, ar constitui în sine lezare a dreptului acestuia la respectarea vieții private și de familie, garantat de art. 8 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenţei CtEDO, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cel mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanţă fundamentală (cauza Johansen împotriva Norvegiei, hotărîrea din 07.08.1996, Culegerea 1996-III, paragraful 64), că interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un comportament deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părinteşti în interesul superior al copilului

(cauza Gnahore împotriva Franţei, nr. 40.03/98, paragraful 59, CEDO 2000-IX şi Johansen citată anterior, paragraful 78).

Totodată, CtEDO subliniază că acest interes prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore, menţionată mai sus, paragraful 59): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemn, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau şi Washington împotriva Franţei, nr. 39.388/05, paragraful 67).

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Midrigan Natalia împotriva pârâtului Midrigan Andrei, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni privind decăderea din drepturile părinteşti asupra copilului minor ***** născut la *****.

în conformitate cu art. 67, 68 Cod familiei al Republicii Moldova, art. 60, 238-241 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-,

h o t ă r ă ş t e

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Midrigan Natalia împotriva pârâtului Midrigan Andrei, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni privind decăderea din drepturile părinteşti asupra copilului minor *****, născut la *****4.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Orhei, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei, judecător /semnătura/ Cristina TROIANOVSCHI

Copia corespunde originalului Cristina TROIANOVSCHI